

నదుట కల్యాణ తిలకం దిద్ది, కంటికి కాటుక, ముక్కుకి ముక్కెర పెట్టారు. ఎడమ బుగ్గమీద సాదుతో చుక్క, బారుగా ఉన్న కేశాలను ఏ సవరం అవసరం లేకుండానే పెద జడగా అల్లి. మొగలి పూలు కుట్టి, చివర కుచ్చులు పెట్టారు. పాపిల్లో పాపిడి బిళ్ళ, చెవులకు ఎఱ్ఱరాళ్ళ దుద్దులు, మెడలో ఎఱ్ఱరాళ్ళ నెక్లెసుతో సన్నని ఒంటిపేట గొలుసు వున్నాయి. ఎఱ్ఱ పట్టుచీర, అదే రంగు పట్టు జాకెట్టు వేసుకుంది. కాళ్ళకి పసుపురాసి పసుపు, సున్నము కలిపి పారాణి, చేతులకువంకీలు, నడుముకి గజ్జెల వడ్డాణం, కాళ్ళకి గజ్జెలు పెట్టారు. ఇన్నిచేసినా మీనాలో పెళ్ళి కళ, ఉత్సాహం రాలేదు, కళ్ళలో ఆ కాంతి లేదు. మనసులో అటువంటి భావన లేదు.

అయితే మీనాకి ఇన్నాళ్ళు పెళ్ళికాక పోవటానికి, అటువంటి భావం మదిలో మెదలడానికి కారణాలున్నాయి. ఒకటి మీనా నల్లగా ఉండడమేకాక అందం, ఆక

వీ కాలానికి సంబంధించిన పంట ఆ కాలంలో వేసి ఎల్లవేళలా కష్టపడేవాడు మీనా తండ్రి. ఇంటి ముందు, వెనుక ఉన్న ఖాళీస్థలంలో అన్ని రకాల కూరగాయల మొక్కలు, పాదులు వేసేది మీనా తల్లి. ఉన్నదాంట్లో గుట్టుగా కాలక్షేపం చేస్తూ పైసా, పైసా కూడదీసి, మీనాకి పాతికేళ్ళ వచ్చేటప్పటికి పదివేలు చేశారు. ఆ డబ్బుతో మీనా పెళ్ళి చేయాలని ఆయన సంకల్పం.

మీనాకి తల్లిదండ్రులు చెప్పినపుడు యధా విధిగా తయారై, పెళ్ళివారిముందు కూర్చో వడం వాళ్ళు కాదన్నప్పుడు బాధపడక పోవడం, తనకంటే చిన్నవాళ్ళు, చక్కని వాళ్ళు అయిన చెల్లెళ్ళు వేళాకోళం చేసినప్పుడు చిన్నగా నవ్వడం, శనేశ్వరమని, దరిద్రదేవత అని తల్లిదండ్రులు తిట్టినపుడు "అవును కామోసు" అనుకోవడం, ఊరి వాళ్ళందరూ 'నల్ల తుమ్మ మొద్దు. కొరివి దెయ్యం' అన్నప్పుడు "అవికూడా తనలాగే

దైనపుడు మీనాలో పెళ్ళి కళకంటే ఒక విధమైన జంకు, నిరాశాభావం గోచరించాయి.

గౌరీపూజ చేస్తోంది కానీ. మనసు దేని మీద లగ్నమవటంలేదు. అసలు తానేం ఆలోచిస్తోందో తనకే తెలియని అయోమయ స్థితిలో పడిపోయింది మీనా. ఎవరెలా చెప్తే అలా చేస్తోందికానీ. ఎవరి పరిహాసాలు, చమత్కారాలు ఆమె తలకెక్కటం లేదు. గుండెను చీల్చుకుని నవ్వు పెదవులపై విరియటంలేదు. బుగ్గలపై కెంపులు మెరవటంలేదు. కళ్ళలో కాంతులు కురవటం లేదు.

పూజ ముగించి, కొబ్బరి బొండ్లం చేతిలో పట్టుకుని నలుగురు ముత్తైదువులు వెంటరాగా ముందుకు నడిచింది. ఇద్దరి మధ్య సన్నని తెర అడ్డంగా ఉంది. ఒకరి ఆకారాలు ఒకరికి స్పష్టంగా కనబడటం లేదు. అసలు పెళ్ళికొడుకు ఎలా ఉంటాడో సన్న ఉత్సుకత లేదు మీనాలో.

పెళ్ళి కాదనుకున్న నల్లపిల్లను కానీ కట్టుం ఆశించకుండా ఓ అందగాడూ, ఐశ్వర్యవంతుడూ పెళ్ళాడితే దాని వెనుక ఎంత కథ వుందో....

రూణ లేవు. రెండు ఎక్కువ చదువుకోలేదు. ఆ పల్లెటూళ్లో పెద్దమనిషైన తర్వాత ఎనిమిదో తరగతితోనే పదమూడేళ్ళకే చదువు మానిపించేశారు. మీనా విషయంలో అసలు కట్టుం ప్రసక్తే రాలేదు. ఎందుకంటే మీనాని చూసిన వెంటనే పెదవి విరిచే వారందరూ. కట్టుం ఇంతకంటే ఇవ్వలేమని, మా పిల్ల ఇంతకంటే చదువుకోలేదని చెప్పగలరుకానీ, 'మాపిల్ల బాగుండదు' అని చెప్పలేరుకదా! అందుకని మీనాకి చాలా పెళ్ళి చూపులేజరిగాయి. కట్టుందాకా రాకుండానే అప్పీ తిరిగిపోయాయి. వింత ఏమిటంటే మీనాకంటే నల్లగా ఉన్నవాళ్ళు, ఎత్తుపళ్ళవాళ్ళు, మెల్లకన్నువాళ్ళుకూడా మీనా నచ్చలేదన్నారు. ఒకవేళ ఏ లక్ష, రెండు లక్షలో, కనీసం ఏభై వేలు కట్టు మిక్కిలి ఎవరైనా ముందుకు వచ్చేవారేమో గానీ మీనా తండ్రికి అంత తాహతు లేదు. ఆయనకి మీనా పెద్దకూతురు. మీనాకి ఇద్దరు చెల్లెళ్ళు, ఆఖరున నేనే వంశోద్ధారకుడనంటూ ఒక చిట్టి తమ్ముడు పుట్టాడు. వాళ్ళకున్నది ఆ పల్లెటూళ్ళో చిన్న పెంకుటిల్లు, కొలుకు తీసుకున్న రెండేకరాల పొలం. కొలుకుపోగా మిగిలేది ఎక్కువేం ఉండదు. కటాకటిగా వాళ్ళ కుటుంబానికి సరిపోతుంది.

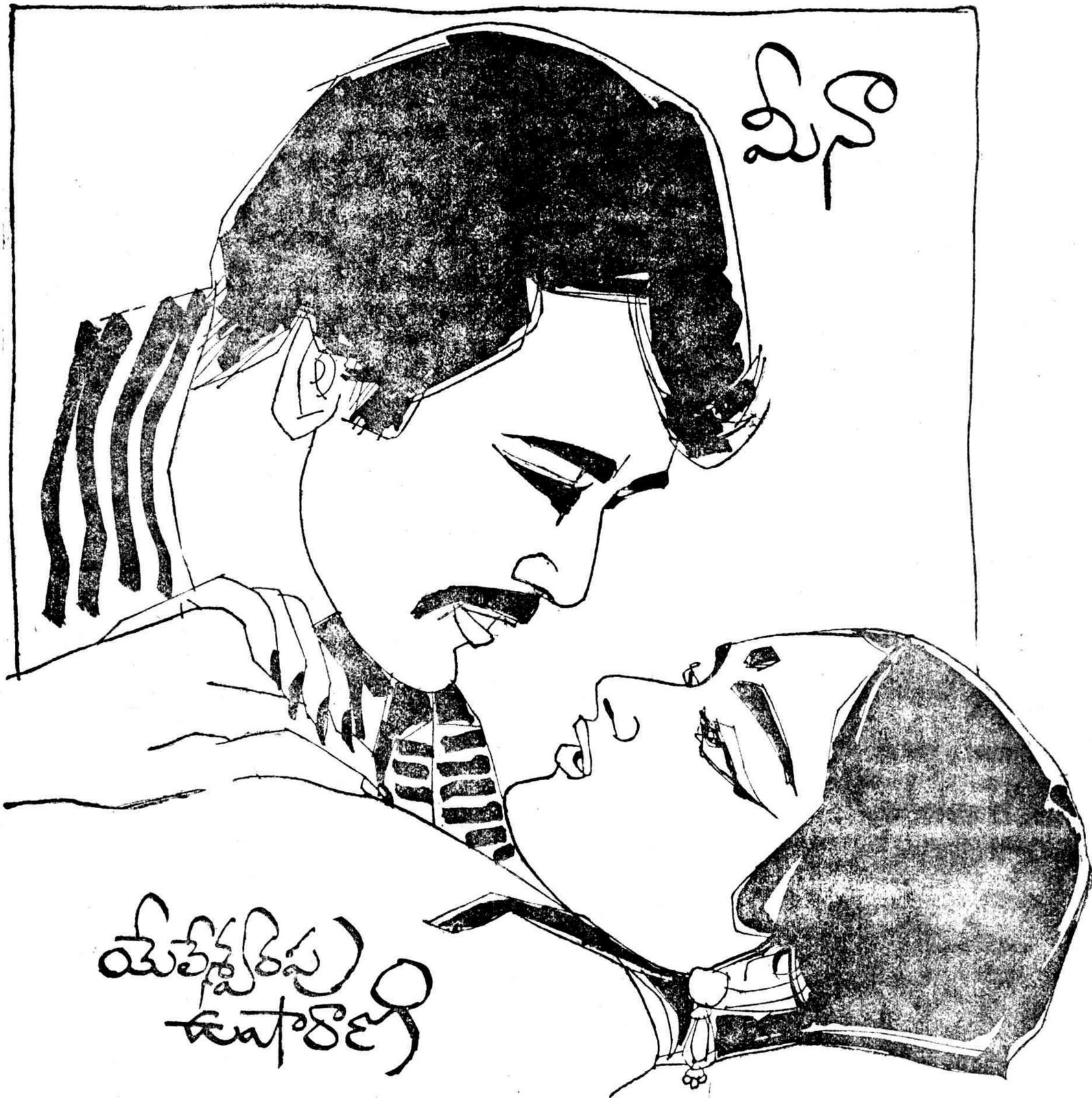
ఉంటాయి కాబోలు పాపం!" అని జాలి పడడం, ఎవరైనా సాయం చేయమన్నప్పుడు ఒళ్ళువంచి, శ్రమ తెలియకుండా చేతనై నంత ఉపకారం చేయడం, అలా సహాయం చేస్తున్నప్పుడు ఎవరైనా పని సరిగా చేయలేదని కసురుకుంటే, "అయ్యో! పొరపాటైపోయింది" అని చిన్నబోవడం ఇవి మీనా అలవాట్లు. ఇంకా చెప్పాలంటే వంటచేయడం, మొక్కలకి నీళ్ళపోయడం ఖాళీగా ఉన్నప్పుడు గచ్చకాయలు, చింత పిక్కలు అడుకోవడం కొంచెం పెద్దయ్యాక తనకి తెలియని ఏదో లోకం గురించి ఆలోచించడం ఈ లోకంతో సంబంధం లేనట్లు ఉండిపోయేది. ఎవరైనా పిలిచినా త్వరగా పలికేది కాదు. ఫలితంగా విసుగు, చివాట్లు తినడం అలవాటయ్యాయి. అసలు మీనాకి పెళ్ళి కాదన్న స్థిరనిశ్చయానికి ఇంట్లో వాళ్ళే కాక, ఊళ్ళో వాళ్ళు కూడా వచ్చాక. ఫలితంగా చెల్లాయిలు తమ పెళ్ళికి అక్క ఆటంకంగా ఉందని విసుక్కుంటున్న సమయంలో, మీనాని వదిలేసి తర్వాత వాళ్ళకి పెళ్ళి చేయాలని ఆమె తల్లి దండ్రులు నిర్ణయించుకున్న తరుణంలో ఎవరో దూరపు చుట్టం మీనాకి ఒక సంబంధం తెచ్చాడు. ఇన్ని జరిగిన తరువాత ఆ వచ్చిన సంబంధంకూడా అనుకున్న దానికి భిన్నంగా అంతస్తుకి మించిన

"తనకంటే అందంగా ఉంటాడన్న అతను తన నెండుకు చేసికొంటున్నట్టు?" అని ఆత్మ విమర్శ చేసుకోవటంలేదు. "అంత ఆస్తిపరుడు నయాపైసా కట్టుం లేకుండా ఎవరికీ అట్లరేదన్న తనను ఎలా చేసుకుంటా"దని సందేహపడటం లేదు.

ముహూర్త సమయం ఆసన్నమైంది. జీలకఱ్ఱ, బెల్లం వధూవరు లిద్దరూ ఒకరి నెత్తిన ఒకరు పెట్టుకున్నారు. ఒక్క నిమిషం అక్షింతల వర్షం కురిసింది. ఇద్దరి మధ్య వున్న సన్నని అడ్డుతెర తొలగిపోయింది. ఇంత వరకూ ఒకరినొకరు చూసుకోకపోయినా ఇప్పుడు కూడా ఆదుర్దాగా, ఆర్తిగా కనీసం ఓరగా కూడా ఒకరినొకరు చూసుకోవటం లేదు. పురోహితులు చెప్పినట్లు యంత్రంలా చేస్తున్నారు. మంగళ సూత్రాన్ని అక్షింతలలో ఉంచి అందరికీ అక్షింతలు పంచుతున్నాడో పురోహితుడు.

పెళ్ళికొడుకుని చూసిన ఆడపెళ్ళివారందరూ మరోసారి బుగ్గలు నొక్కుకున్నారు.

మీనాకి అసలు పెళ్ళికాదని, ఒకవేళ అయినా ఏ ఏభై ఏళ్ళవాడో, లేకపోతే పిల్లలున్న రెండో పెళ్ళివాడో జాలిపడి, అదీ కట్టుం గుంజి చేసుకుంటాడని ఒకప్పుడు ఊరంతా కథలు, కథలుగా

చెప్పుకునేవారు. అటువంటిది ఇలా జరగడంతో తాము విన్నది నిజము అవునా కాదా అని మీనా వాళ్ళింటికి వెళ్ళి తెలుసుకుని మరీ బుగ్గలు నొక్కుకున్నారు మరి కొందరు.

మాంగల్యధారణ జరిగిపోయింది. మరోసారి అక్షింతల వర్షం కురిసింది. అందరికీ ఉత్సుకత కలిగించే తలంబాల ఘట్టం చాలా మామూలుగా జరిగిపోయింది. పూల దండలు వేసుకున్నారు. కట్నాల చదివి వింపుల ఘట్టం వచ్చింది. ఉబుసుపోక పెళ్ళికి వచ్చినవాళ్ళు, ఈ పెళ్ళి సవ్యంగా జరుగుతుందా లేదా అని వింత చూడడానికి వచ్చినవాళ్ళు ఛోజనాలుచేసి చక్కా పోతున్నారు. పెళ్ళికొడుకు కాసుకలముందు పెళ్ళి

మాతురు కాసుకలు సూర్యుడుముందు దివిటీలా, ట్యూబ్ లైట్ ముందు బెడ్ లైట్ లా, సెట్రోమాక్స్ లైట్ ముందు చిన్న కిరసనాయిల్ బుడ్డిలా చిన్నబోతున్నాయి. ఎవరిలోనూ పెళ్ళి ఉత్సాహం, సంతోషం లేకుండా మీనా పెళ్ళి అయిపోయింది. మిగిలిన తతంగంకూడా చాలా మామూలుగా జరిగిపోయింది.

కట్నం ఇవ్వలేదని, ఎదుటి వాళ్ళు గొప్పవాళ్ళవడం చేత పెళ్ళి ఘనంగానే చేశాడు మీనా తండ్రి.

ఆ పెళ్ళయినా తిన్నగా కాపురానికి తీసుకువెళతాడంటే నేనమ్మలేను అనుకున్న వాళ్ళంతా మీనాని వెంటనే కాపురానికి సంపమని పెళ్ళికొడుకు తొందర చేశా

డని విన్నప్పుడు మరోసారి విస్తుపోయారు. ఇన్ని జరుగుతున్నా మీనా పెదవులపై నవ్వులేదు. తనని కానట్లుగా, ఏమీ పట్టనట్లుగా ఉండిపోయింది.

వధూవరులు ఎంతో ఆశతో ఆనందంతో ఎదురు చూసే మధురఘట్టం తొలిరేయి వచ్చింది. అప్పుడు కూడా ఎవరి వేళాకొళాలకు, పరిహాసాలకు పెదవి విప్పలేదు మీనా.

“నీకేమీ విన్నించడం లేదేమిటి? చెప్పడొచ్చిందా?” అని ఒకావిడ అంటే. “మీ ఆయన పలకరించినా ఇలా ముంగిలా కూర్చుంటావేమిటి? మూగదా వసుకుంటాడు సుమా” అని నవ్వింది మరో ఆవిడ.

“మీనా!”
“.....”

దెలా?" ఎటూ ఆలోచించలేక అలాగే నిలబడిపోయింది మీనా.

"అయినా ఈ ధర్మ సందేహం నీ కెప్పుడు కలిగింది? అందుకేనా ఎవరితోనూ మాట్లాడకుండా అంత ముఖావంగా ఉన్నావ్?"

"కాదు. నాకీ ధర్మ సందేహం ఇప్పుడే కలిగింది. ఇప్పటిదాకా నాకే అనుమానం లేదు కాకతాళియంగా ఏదో కారణముండే ఈ పెళ్ళి చేసుకున్నారని, అందుకే కనీసం నన్ను చూడకుండా పెళ్ళికి ఒప్పుకున్నారని, మీరు నన్ను ప్రేమించరని, సరిగా చూడరని...."

భక్తున సవ్విన భర్తను చూసి సీరియస్ గా చెబుతున్న మీనా ఆగిపోయింది. అతనికా గలగలా పొట్టచెక్కలయ్యేలా నవ్వుతూనే ఉన్నాడు. మధ్య మధ్యలో "మీనా! మీనా! భలే మీనా!" అంటూ పొట్టపటుకుని, కళ్ళలో నీళ్ళు తిరిగేలా అంత గట్టిగా అంతసెపు నవ్వుతుంటే తన మాటలో పొరపాటేమిటో అర్థంకాక తెలబోయి చూసింది మీనా.

"నేనే మన్నానని అంతలా నవ్వుతున్నారా?" మీనా మొట్టమొదటిసారిగా భర్తమీదే విసుక్కుంది.

అతను నవ్వాపాడే కానీ, పెదవులమీద చిరునవ్వు చెదిరిపోలేదు. "ఇట్రా మీనా! ఇలా వచ్చి కూర్చో, చెబుతాను" అన్నాడు.

మీనా మెల్లగావచ్చి అతని ప్రక్కన కూర్చుంది.

"ఏదో కారణం ఉంటేనేగానీ నిన్ను పెళ్ళి చేసుకోనని, ఒకవేళ చేసుకున్నా ప్రేమించనని ఎందుకనుకున్నావ్?" వచ్చే నవ్వును ఆపుకుంటూ అడిగాడు మీనా భర్త. "ఏమో నా కలా అనిపించింది."

"అందం, చదువు, అంతస్తు, హోదా. ఆస్తి, మంచి ఉద్యోగం ఇన్ని వున్న నేను ఏమీ లేని నిన్ను ప్రేమించలేనని అనుకున్నావు కదూ. నువ్వేకాదు. అందరూ అలాగే అనుకుంటున్నారకదూ! నేను నీ కొక కథ చెప్పనా? అదే నీ ప్రశ్నకు సమాధానం" మీనాని ప్రక్కనే పడుకొ బెట్టుకుని ఆమె నడుంబుట్టూ చెయ్యివేసి, దగరకు తీసుకుని చెప్పడం ప్రారంభించాడతను.

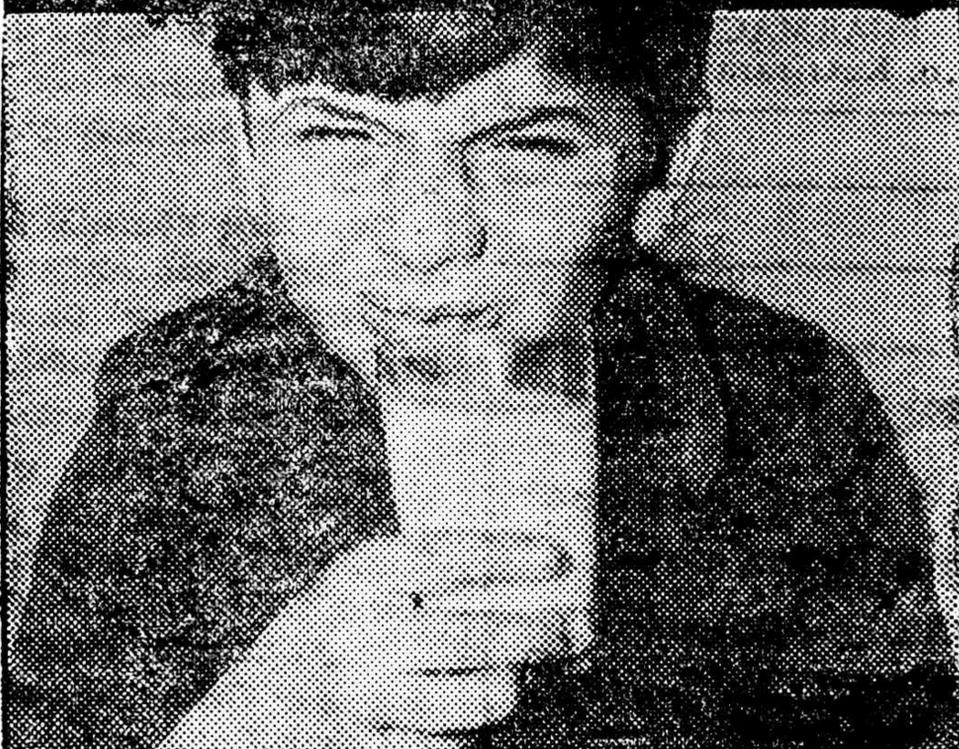
"ఒక ఊళ్ళో ఒక అందమైన అమ్మాయి ఉంది. ఆ అమ్మాయి వాళ్ళు గొప్పవాళ్ళు కాకపోయినా బాగానే డబ్బుంది. తను అందంగా ఉంటానని, చదువుకున్నానని బోల్తంత గర్వం ఆ అమ్మాయికి. కానీ వైకి నవ్వుతూ బాగానే మాట్లాడేది.

ఆ అమ్మాయికి ఓ అనాకారి బావ

ఉన్నాడు. చామన చాయగా ఉంటాడుగానీ సన్నగా, పొట్టిగా ఏమాత్రం అందంగా ఉండడు. అదీ కాక అతనికి చిన్నప్పుడు పోలియో రావడంతో కాలు ఈ డుస్ట్రా నడిచేవాడు. కానీ వాళ్ళకి చాలా ఆస్తిఉంది. అతనికి మంచి ఉద్యోగం ఉంది. అన్ని

టినీ మించి తన అందమైన మరదలంటే అతనికి కావలసినంత ప్రేమింది. ప్రేమ గుడ్డిదంటారు. అసలు ప్రేమ అనేది ఎప్పుడు, ఎవరిమీద, ఎందుకు కలుగుతున్నది ఎవరు చెప్పగలరు? చిన్నప్పటి నుంచీ కలిసి తిరగడంవల్ల నైతేనేమి, ఆ

పిల్లలలో చాలమంది అవసరమైనన్ని పాలు తాగరు

అందుకే వారికి కావాలి కార్లియం-శాండోజ్ బిళ్ళలు

భారతదేశంలో చాలమంది పిల్లలలో కార్లియం కొరత ఉంది

మరి మీ పిల్లలలో కూడానా? మీ పిల్లలకు కావలసిన కార్లియం వోషణ వారి పళ్ళకూ, ఎముకలకూ లభిస్తోందా అన్నది మీరే చూసి చెప్పగలరు. వారిలో అందరూ రోజుకు చెరో 3 పెద్ద గ్లూసుల పాలు తాగుతున్నారా? లేదు! ఆయితే వారికి కార్లియం-శాండోజ్ బిళ్ళలు తప్పనిసరిగా కావలసిందే.

కార్లియం-శాండోజ్ గట్టిపళ్ళు, దృఢమైన ఎముకలు పెంపొందించుకు తోచుతుంది. విటమిన్ సి.డి, బి12తో బలపరచవది. రాస్ బెర్రీ రుచిగల కార్లియం శాండోజ్ బిళ్ళలు బలత రుచికరమైనవి. పిల్లలు ఆవంఠే ముచ్చట పడతారు.

కార్లియం-శాండోజ్ - ప్రపంచంలో మేల్లైన కార్లియం స్వీట్టర్ లెండ్ లోని శాండోజ్ వారు రూపొందించినది.

మీ పిల్లలకు రోజూ కనీసం 4 కార్లియం-శాండోజ్ బిళ్ళలు కావాలి-2 బిళ్ళలు ప్రతిసారి తోచేసే ముందు

కార్లియం-శాండోజ్
గట్టి పళ్ళు, పటిష్టమైన ఎముకలకోసం

ఉచితము : ఉచితము :

తెల్ల మచ్చలు

మా చికిత్స ప్రారంభించగానే మచ్చల రంగులో మార్పు వస్తుంది. పరీక్షించి మా మందు ఎంత పని చేస్తుందో చూడండి. రోగి వివరాలు వ్రాసి ఉచితంగా ఒక పాకెట్ మందు పొందండి.

LALIT AYURVEDIC PHARMACY (AJ)
o. Katrisarai (GAYA)

కాయకల్ప చికిత్స

3 లేక 4 మాసములలో ఈ చికిత్సవలన అకాలములో నెరసిన తల వెండ్రుకలు నల్ల బడును. జుట్టు రాలిపోవుట ఆగిపోయి దట్టముగా వెండ్రుకలు మొలచును. ఎన్ని సంవత్సరముల నుండి ఉన్న చర్మారమైనను తొలగిపోయి, కండజోడుతో నిమిత్తం లేకుండా మంచి చూపుకలుగును. కదలిపోయిన పండ్లన్నియు బిగిసిపోవును.

వివరములు కోరువారు పోస్టు ఖర్చులకు 3 రూపాయలు యం. ఓ. పంపవలయును.

ఇట్లు
వివేకానంద

కార్యదర్శి.

శ్రీ యోగాశ్రమమ్
పెదవత్తేరు P. O.,
నిశాఖపట్టణము-3

అమ్మాయి అందం మీద మోజు పెరగడం వల్లనే తేనేమీ తన మరదలిని ప్రేమించి. పెళ్ళి కూడా చేసుకోవాలనుకున్నాడా పూర్ ఫెలో, కానీ ఆ అమ్మాయికి తన బావంటే ప్రేమలేదు. కనీసం జాలి, సానుభూతి అయినా లేవు. అవి లేకపోయినా ఎవరికీ అవసరం లేదనుకో, ఏదో వంకన ఎప్పుడూ అతన్ని ఆడిస్తూ, మనస్సులోనే సంతోషపడేది.

అతను తల దువ్వుకుంటుంటే మధ్యలో పెళ్ళి క్రొత్తరకంగా అని చెప్పి పిచ్చిగా దువ్వి.

“అబ్బ! బావా! నువ్విప్పుడు ఎంత బావున్నావో తెలుసా?” అని వేళాకోళ మాడేటప్పటికి నిజమనుకుని పొంగిపోయే వాడా మానవుడు

“బావా నువ్వు బెల్ బాటమ్ వేసుకుంటే అచ్చు హీరోలాగుంటావు” అనగానే, తనకి బావుండకపోయినా నిజంగానే బెల్ బాటమ్లు కుట్టించుకుని వేసుకునేవాడు.

“బావా, బజారులో ఇవాళ మంచి బాంబే డెయింగ్ శారీ చూశాను. నాకు కొని పెట్టావు” అన్నప్పుడు ఉప్పొంగిపోయి వెంటనే కొనిచ్చేవాడు. అదేకాదు ఏ వస్తువైనా సరే అదెంత ఖరీదైనా సరే.

“బావా, ఇవాళ మా కాలేజీకి నెలవు. నువ్వుకూడా నెలవు పెట్టరాదూ, నాకు బోర్ కొడుతోంది. కాపేపు ఏ చెప్పో ఆడుకుని మ్యాట్టికి చెక్కేసి, వచ్చేటప్పుడు ఐస్ క్రీం తిని, అలా పార్క్ కెళ్ళి ఇంచక్కా కబుర్లు చెప్పుకుందాం.” అంటే వెంటనే అమలు జరిపేవాడు. ఒకచేమిటి ఆమె నోటి నుంచి ఏదివచ్చినా కాదని ఎరగడు. అదంతా ఆమెకి తనమీద ప్రేమే అనుకునేవాడు కానీ, తన పిచ్చి ప్రేమను ఆమె తన అవసరాలకు, స్వార్థానికి ఉపయోగించుకుంటోందని ఊహించలేక పోయాడు. అంతవరకు బాగానే ఉంది. కానీ చివరకు తన ప్రియుణ్ణి కలుసుకుందుకు కారులో వెళ్ళేందుకు, వాళ్ళిద్దరూ వెళ్ళే సినీమాలకు బాల్కనీ టెక్నెట్లు కొనమని అతన్ని పురమాయించేది.

“నువ్వతనితో అలా తిరగడం బాగుండదని బావ అంటే-

“ఎవరికి బావుండదు?” అని కోపంగా అడగాలనిపించినా అతనితో వున్న అవసరాన్ని గమనించి, ఏదో ఫ్రెండ్ నని నా వెంటబడుతున్నాడు. పూర్ ఫెలో, ఏదో ఈ నాలుగు రోజులేగా, తరువాత వాడే మెల్లగా జారుకుంటాడు” అని నవ్వేసేది. ఆమె బావ నిజమని నమ్మేవాడు. కానీ అతనిగురించి తనతో ఇలా చెబుతోందికదా,

లేపాక్షి శిల్పము

చిత్రం వై. బాలయ్య, సిద్దిపేట

తన గురించికూడా అతనితో ఇలాగే చెబుతోందేమో నన్ను అనుమానం రాకపోలేదు. గట్టిగా కోప్పడితే “నిన్ననలు ప్రేమించటంలేదం” అంటేమోనని భయంతో మనస్సులోనే బాధపడేవాడు. “సోషల్ గా ఉంటుంది. తప్పేముంది? మంచిదేగా” అని సమర్థించుకునేవాడు.

రాను రాను బావతో చనువు తగ్గించేసిందా అమ్మాయి. ఇప్పుడు అతనితో అవసరం కూడా తీరిపోయింది. అతని గుండెలు బద్దలుచేసి, ఆరని అగ్నిగుండాలు సృష్టించి, ప్రేమకు క్రొత్త అర్థాన్ని నిర్వచించి, పెద్దవాళ్ళను ఒప్పించి, తను ప్రేమించినవాణ్ణి రూమ్మని పెళ్ళి చేసుకుంది. ఇన్నాళ్లూ బావతో తిరిగి అతనిలో ఆశలు రేపిందని ఆమెకి తెలుసు ఇంట్లో అందరికీ తెలుసు. కానీ ఎవరూ ఎందుకిలా చేశావని? అడగలేదు-తనకి నచ్చిన వాణ్ణి చేసుకుంది తన అందానికి బావ సరిపోడనే అహంభావం!

“పాపం అతనేమయ్యాడు?” ఉండ బట్టలేక అడిగేసింది మీనా. మీనా ఆడుగ్గా చిన్నగా నవ్వుకున్నాడు మీనా భర్త. “పూర్తిగా నేను ఒకసారి అంటే పెళ్ళి

కాకముందు ఆమె బావ ఇలాగే అడిగాడు. ఎలాగ?"

"ఎమో!" నాకేం తెలుసన్నట్లు ఆశ్చర్యంగా చూసింది.

"అంటే నీలాగా! నాకేం ఉందని నన్ను ప్రేమిస్తున్నావు? ఈ అంద విహీనుడిపై నీ కెండుకింత ప్రేమా? అని"

"ప్రేమకి అందమేమిటి? అందంలే! పోలేనేం? అస్తుండి, ఉ ద్యో గ ము ం డి మంచివాడని తెలిసి ప్రేమించవచ్చుకదా!" అని సమాధానం చెప్పేది. ఏ ప్రేమకథలు చదివే అమ్మాయిలో ఆ ప్రశ్నవేస్తే కానీ మీనాకు అలాంటి ప్రేమ కథలు తెలియవు. అందుకని "అప్పుడా అమ్మాయి ఏమయింది?" అంది అమాయకంగా. ఉత్సుకతతో.

"ఏమంటుంది? ఊహించు" ఎదురు ప్రశ్నించాడు.

"మీలాగే నవ్వి ఉంటుంది" టక్కున అనేసింది మీనా.

"అమ్మో! గడుసుదానివే! ఆ అమ్మాయి నవ్వింది కానీ, నాలాగాకాదు. చిన్నగానవ్వి ఊరురుంది. "నేను నిన్ను ప్రేమిస్తున్నా ననుకుంటున్నావా పిచ్చిబావా!" అన్నట్లు వ్యంగ్యంగా నవ్వింది. కానీ అతడు అర్థం చేసుకోలేదు. పచ్చకామెర్ల వాడికి లోక మంతా పచ్చగా కనబడినట్లు ప్రేమలో పడ్డ వాడికి ఎవరేం మాట్లాడినా అలాగే ఉండి. ప్రపంచమంతా ప్రేమమయంగానే కన బడుతుందట!"

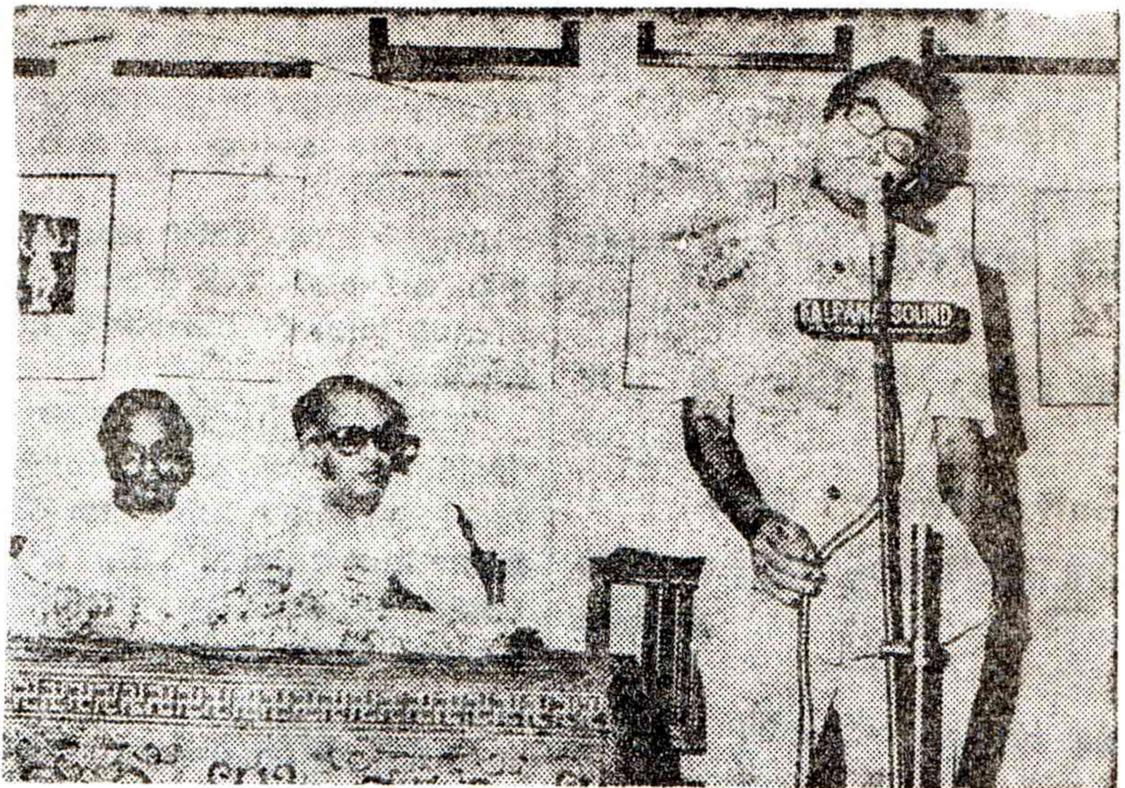
"ఇంతకూ అతని సంగతి చెప్పనేలేదు" ఆదుర్దా, నిఘారం ధ్వ ని ం చా యి మీనా గొంతులో.

"అతనప్పుడు ఏం చేయాలి? ఏమౌతా డని నీ ఉద్దేశ్యం?"

"ఇదుగో ఇలా ఎదురు ప్రశ్నలు వేస్తే నేను విననంటే" చటుక్కున లేస్తూ అంది మీనా బెదిరిస్తున్నట్లుగా. 'తన ప్రశ్నకి, అతను చెప్పేదానికి సంబంధమేమిటబ్బా?' అనికూడా అనుకోకపోలేదు మనసులో.

"వినకపోతే మానెయ్. నాకేం? అతనే మయ్యాడోనని బాధపడి, బెం గ వ డి రాత్రంతా నీకే నిద్రపట్టదు" కళ్ళు మూసు కుని పడుకుంటున్నట్లు నటించాడతను.

మీనా దాహంవేసి మంచినీళ్ళు త్రాగడా నికి లేచింది. మీనా నిజంగానే వెళ్ళిపో తుండేమోనని జడపట్టుకు లాగాడు క్రీగంట ఆమెను గమనిస్తున్న భర్త. మీనావచ్చి అతని గుండెలమీద పడడం, ఆమెను రెండు చేతులతోనూ చుట్టేసి, గాఢంగా హృదయానికి హత్తుకుని, అధరామృతాన్ని గ్రోలడం అన్నీ ఒక్క క్షణంలో మీనా పరిస్థితి ఊహించే లోపల జరిగిపోయాయి.

మలేషియా ఆంధ్రమహాసభ అధ్యక్షుడు, వచ్చే సంవత్సరం ఏప్రిల్ మాసంలో మలేషియాలో జరుగుతున్న ద్వితీయ ప్రపంచ తెలుగు మహాసభల అంతర్జాతీయ కమిటీ అధ్యక్షుడు డా॥ సి. అప్పారావు, మలేషియన్ ఎయిర్ వేన్ సిస్టమ్ లో ఉన్నతాధికారిగా పనిచేస్తున్న శ్రీ వి. యన్. రామచంద్రన్ ఇటీవల హైదరాబాదు విచ్చేసినప్పుడు భారత-మలేషియా తెలుగు మైత్రీ సంఘం ఏర్పాటు చేసిన గౌరవసభలో తీసిన చిత్రం. ఈ సభకు ద్వితీయ ప్రపంచ తెలుగు మహాసభల అంతర్జాతీయ కమిటీ కార్యదర్శి, ఆకాశవాణి హైదరాబాదు కేంద్రంలో పనిచేస్తున్న శ్రీ ఎన్. వి. యన్. ప్రసాదరావు అధ్యక్షత వహించారు.

"నాకు దాహం వేస్తోంది. మంచి నీళ్ళు త్రాగాలి" ఎలాగో అతన్ని తప్పించుకుని నన్నగా గొణిగింది మీనా.

"నాకూ వేస్తోంది దాహం."

"ఉండండి. అయితే మీకూ ఇస్తాను."

"ఉహూ! నాకు వేసేది ఆ దాహం కాదు" కొంటెగా నవ్వాడు.

"మరి?" మరో దాహం ఏమిటో అర్థం కాలేదు అమాయకురాలు, చదువురాని పల్లెటూరి మీనాకి. నిజానికి అతను చెప్పినవి

మొత్తం 54

గల నమూనా

12|17|10|15

21|6|19|8

14|13|16|11

7|18|9|20

గొప్ప అవకాశం

(ట్రాన్సిస్టర్ల ప్రచారం కొరకు మరియు అమ్మకమునకు చేయు పథకం)

మొదటి బహుమతి; మొత్తం సొల్యూషన్ సరియైనది అయినచో ఒక వెయ్యి నగదు. రెండవ బహుమతి; పై మూడు అడ్డ వరుసలలో సరియైనది అయినచో అయిదు వందలు నగదు. మూడవ బహుమతి; (200) రేక అందరు ఎంప్లీదారులకు ఎక్కడైన ఏ అంకెన సరియైనది అయినచో సోవి 3 బ్యాండ్ ఆల్ వరల్డ్ ట్రాన్సిస్టరు దర : 270/-లో సగం దర. నిబంధనలు: దిగువ నియమింపబడిన జాగ్రత్తగా చూడండి. 1. ఖాళీ కాగిత

ముపై 7 నుండి 22 వరకుగల అంకెలను ఉపయోగించి ఎటు కూడినా మొత్తం 58 వచ్చునట్లు వేయాలి. 2. నీల్లు సొల్యూషన్ మా కార్యాలయమునందుంచబడినది. అది ఎమ్. డి. చే స్వయంగా తెలుపబడును. 3. ఈ పోటీకి ఎంప్లీ ఫీజు లేనందువల్ల మొదటి మరియు రెండవ బహుమతులు ఈ నీల్లు సొల్యూషన్ తో సరిపోయినప్పుడు మాత్రమే ఇవ్వబడును. అట్లు లేని యెడల మొదటి, రెండవ బహుమతులుండవు. 4. మూడవ బహుమతి గెలుపొందిన వారు పోస్టేజి ఖర్చులు మొదలయినవి చెల్లించాలి. 5. మూడవ బహుమతి గెలుపొందినవారికి నగదు బహుమతులుండవు. 6. ఫలితము మరియు స్టేషనరీ కొరకు 45 వైసల స్టాంపులు పంపండి. 7. ఒక ఎంప్లీదారుడు ఒక ఎంప్లీ మాత్రమే పంపాలి. 8. లావాదేవీలు ఆలీ మర్ సివిల్ కోర్టునందు మాత్రమే.

ముగింపు తేదీ : 24-4-77

ఫలితం : 26-4-77

MAYUR TRADERS (AJS-58) Jaiganj, ALIGARH-30.

నువ్వు...

నువ్వు నా కళ్ళలోకి చూడలేక
 పశ్చిమాకాశాన్ని నీచెక్కిళ్ళమీదకి
 ఆహ్వానించినప్పుడు-
 ఈ పదేళ్ళ పొడవునా అక్కడా
 అక్కడా
 బంగారు రజంలాగ చల్లిన
 నీకై ఆలోచనల్ని ఆత్మకగా పోగు
 జేస్తాను-
 ఈ తూర్పు ఆకాశాన్ని మోసం
 చేస్తాడనుకొన్నప్పుడు
 సూర్యుడు తొంగి చూసిన ఉదయం
 ఎలా ఉంటుంది:
 నీకు నేనో జ్ఞాపకం కావచ్చు-
 పూల తోటలో గాలి పవారు చేస్తు
 న్నప్పుడు
 సువాసనకి కారణం వెదుక్కో
 నక్కరలేదు-
 జీవితం అలసిపోడానికి యింకా
 రవంత ఆలస్యముంది
 నువ్వు మనసారా నవ్వినప్పుడు
 మళ్ళీ కోరికలురహస్యంగా నాచుట్టూ
 ముసురుకోవడం ఎరుగుదును-
 ప్రేమని ముచ్చి రేకుల్లో, మలయ
 పవనాల్లో
 అలంకరించే ఆలవాటు ఏనాడో
 తప్పిపోయింది-
 నువ్వు దాటుకువెళ్ళే ప్రతి క్షణం
 లోనూ
 నా జ్ఞాపకాల ఊపిరి నిన్ను పలక
 రిస్తే
 నేను నిన్ను పిలుస్తున్నానని గుర్తు
 పట్టు-
 గొల్లపూడి మారుతీరావు

కొన్ని అర్థం కాలేదు.
 "ఇది" అన్నాడు ఆమెని చేతులతో
 గాఢంగా, మరింతగా హృదయానికి హత్తు
 కుని, ఆర్తిగా ఒళ్ళంతా ముద్దులతో
 ముంచెత్తుతూ.
 ఎన్నడూ ఎరగని తీయని అనుభూతికి,
 తాను ఊహించని మరోలోకానికి వెళ్ళి
 పోయింది మీనా. తన దాహంమాటే మర్చి
 పోయింది.
 "నన్ను చూస్తే మీకు అసహ్యం
 వేయడంలేదు? ఈ దురదృష్టవంతురాలి
 మీద మీకెందుకింత ప్రేమ? కాదు నేను
 నిజంగా ఎంత అదృష్ట...." తను పొంద
 లేదనుకున్న ఆనందాన్ని పొందినపుడు
 ఆమనిషి పొందే సంతోషానికి మరిసి
 పోతూ అంటుంటే,
 "అబ్బా! ఇప్పుడవన్నీ ఎందుకు
 డార్లింగ్! రేపు మాట్లాడుకుందాంలే"
 అన్నాడు మీనా భర్త. అతని హృదయం
 తృప్తితో నిండిపోతే, మీనా మనసు ఆనం
 దంతో పొంగిపోయింది. ఎవరదృష్టవం
 తుడు? ఒకరు అనుకున్నది సాధిస్తే, మరొ
 కరు సాధించలేననుకున్నది పొందారు.
 మర్నాడే ప్రయాణమయ్యారు మీనా
 దంపతులు. మీనా ఎప్పటిలాలేదు. చాలా
 ఉత్సాహంగా తిరుగుతుంటే, అందరితోనూ
 నవ్వుతూ, నవ్విస్తూ సరదాగా మాట్లాడు
 తుంటే, మరోసారి, బహుశా అదే అఖరు
 సారి అందరూ ముక్కుమీద వేలేసు
 కున్నారు. ఆఖరికి మీనా తల్లిదండ్రులు,
 చెల్లెళ్ళు కూడా మీనాని చూసి ఆశ్చర్యపో
 యారు.
 "ఏమండీ!" అంటూ అతని వెంటే
 తిరుగుతూ, అన్నీ సర్దుతూ మళ్ళీ ఏదో
 గుర్తుకు వచ్చినట్లు అతన్ని సలహా అడ
 గడం. అతను కవ్విస్తే ఉడుక్కోవటం,
 వెనకాల చేరి అల్లరి చేస్తుంటే ముద్దుగా
 విసుక్కుంటూ ఏయే అని కసురుకోవటం
 హానా! మీనా ఒక్కరోజులో ఎంత
 మారిపోయింది!" అనుకునేలా ప్రవర్తిం
 చింది. మీనాతో ఎవ్వరూ బయలుదేరలేదు.
 ఆమెకి వెట్టవలసిన చీరా, సారెతో కాపు
 రానికి పంపేసి చేతులు దులిపేసుకున్నారు.
 "ఏమండీ! నిన్నటి కథ పూర్తి చేయ
 లేదు." ఫస్ట్ క్లాస్ కంపార్ట్ మెంటులో
 ఇద్దరే ఉన్నారు. హానీమూన్ కిని బయలు
 దేరారు మీనా దంపతులు. తన ఒడిలో
 తలపెట్టుకుని పడుకున్న భర్తని అడగ
 కుండా ఉండలేకపోయింది.
 అతని కళ్ళలో తడి కనిపించింది. "అత
 నెవరో కాదు మీనా! నేను చెప్పింది కథ
 కాదు. నిజంగానే జరిగింది. వాడు.... మా

అన్నయ్య - చచ్చిపోయాడు." తన ఒడిలో
 తల పెట్టుకుని బోర్లాపడుకుని ఏడుస్తున్న
 భర్తని ఎలా ఓదార్చాలో అర్థం కాలేదు
 మీనాకి. ఆమె కంటి నుంచి కూడా అప్ర
 యత్నంగా కన్నీళ్ళు జారి, అతనికి ఓదా
 ర్పులా అతని శిరస్సుమీద పడ్డాయి.
 ఆదావ తన బావగారేనంటే సమ్మలేక
 పోయింది. ఎవరు నమ్మినా సమ్మకపోయినా
 నిజం అబద్ధం కాదు. అబద్ధం నిజంకాలేదు.
 దుఃఖం తగ్గినా చాలాసేపు అలాగే ఉండి
 పోయాడు మీనా భర్త. నవ్వుతూ నవ్విం
 చిన భర్తైనా? మనసులో ఎంతో బాధ ఉన్న
 వాళ్ళే పైకి తేలిగ్గా, హాయిగా నవ్వుగలర
 న్నది ఎంత నిజం?" అనుకుంది మీనా.
 అతను బ్రాతుమేకి వెళ్ళి ముఖం కడు
 క్కుని వచ్చాడు. మీనా పైటతో ముఖం
 తుడుచుకుని, మామూలు మనిషైపోయాడు.
 ప్లాస్కులోంచి మీనా అందించిన కాఫీ
 త్రాగి, చెప్పటం మొదలుపెట్టాడు.
 "నిన్ను బాధపెట్టానుకదూ! మొదటి
 రాత్రి ఎవరికైనా జీవితంలో కలకాలం
 నిలిచిపోయే మధురమైన రాత్రి. అటువంటి
 రాత్రిని రసాభాసం చేయడం ఇష్టంలేక,
 ఆ సమయంలో మా అన్నయ్యను గుర్తు
 తెచ్చుకుని బాధపడడమేకాక, నిన్ను కూడా
 బాధపెట్టడం ఇష్టంలేక అంతటితో చెప్పడం
 ఆపేశాను. అంతేకానీ నిన్ను సస్పెన్సులో
 పెట్టాలని కాదు.
 మా మామయ్య వాళ్ళు, మేమూ ఒకే
 ఊళ్ళో ఉండేవాళ్ళం. అందుకని మా
 మామయ్య కూతురు. అన్నయ్య అంతగా
 కలిసి తిరగడానికి అవకాశం దొరికింది.
 మా అన్నయ్యకి, నాకూ అయిదేళ్ళు తేడా
 ఉంది. అన్నయ్య ఉద్యోగంలో చేరి
 నప్పుడే నేనూ కాలేజీలో అడుగుపెట్టాను.
 అన్నయ్య ఏ అర్థరాత్రి, అపరాత్రికో వచ్చి
 నన్ను తలుపు తీయమనేవాడు. మరి
 మామయ్య కూతురు నెకండ్ షోకి వెళ్ళా
 మంటే వెళ్ళాల్సిందేగా! నేనేది కావాలన్నా
 ఇచ్చి, నేనంటే ప్రాణంపెట్టి అన్నయ్య
 కోసం నేను ఏం చేయడానికైనా సిద్ధపడే
 వాణ్ణి.
 "బంగారంలాంటి కోడలు వస్తుంద"ని
 మనసులో సంతోషంగా ఉన్నా, పైకి
 "పెళ్ళి కాకుండా ఆ తిరుగుళ్ళేమిటిరా?"
 అని అన్నయ్యను మందలించేవారు అమ్మా,
 నాన్న. అందుకని రహస్యంగా చేసినవన్నీ
 నాతో చెప్పి మురిసిపోయేవాడు అన్నయ్య.
 నాకేమీ అర్థం కాకపోయినా అన్నయ్య
 కోసం అన్నీ విని నేనూ సంతోషించేవాణ్ణి
 ఒకరాత్రి నన్ను దగ్గరికి పిలిచి చాలా విష
 యాలు చెప్పాడు.

“ఒరేయ్ తమ్ముడూ! ఈ అనాకారి వాణ్ణి స్వంత మాచయ్య కూతురే ప్రేమించలేక మోసంచేస్తే ఇంకెవరు ప్రేమించగలరు? ఈ భాధని నేను భరించలేనురా. నేను ఏమైపోయినా నాకు బెంగలేదు. కానీ తమ్ముడూ! నీ అన్నయ్యగా ఒక్కటి మాత్రం నిన్ను కోరుతున్నానురా: నీ కిష్టం లేకపోతే పాటించకు. కానీ నిన్ను అర్థం చేసుకుని, నా మీద నమ్మకముంచేసే ఒప్పుకో. జీవితంలో ఏ సుఖానికీ, అడుగులు ఒక్క ప్రేమహారితమైన వలుతులను చూకొని ఓ అభాగ్యురాలిని పెళ్ళి చేసుకోరా! అప్పుడా అమ్మాయి పొందే ఆనందాన్ని కళ్ళారా చూడగలవు. మెర్రిగా మెట్లెక్కి రాగలవాడికి ఏ చేయూతా లేదుపోయినా పైకి ఏక్కగలదు. కానీ, ఒక్క మెట్టుకూడా ఎక్కలేని వాడికి చేయూతనిచ్చి పైకి ఎక్కించడంలోనే నిజమైన ఆనందం ఉంది. ఈ తుచ్ఛమైన బ్రతుకుకోసం జీవిత కాలాన్ని వృధాచేసుకొని అనవసరమైన వాటి గురించి ఆలోచించకు. అందం, ఐశ్వర్యం ఉన్న అమ్మాయిని ఎవరైనా పెళ్ళి చేసుకుంటారు. అదే సుఖాన్ని చేస్తే అందులో ఉన్న ఆనందం నీ కేసు కనిపించదు. అనాకారితనంతో జీవితంలో అందరిచేల వెలివేయబడ అమ్మాయిని కట్టం ఇచ్చుకోలేని అభాగ్యురాలిని పెళ్ళి చేసుకుంటే అందులో ఉండే ఆనందం అనుభవించినప్పుడే తెలుస్తుంది. తను సుఖపడడంలో కాక తమవలన ఇతరులు సుఖపడడంలో ఎంత ఆనందం వుంధో అనుభవమొతుంది నీకు. అలా ఇతరులు సుఖపడడంలోనే మన సుఖాన్ని వెదుక్కోవాలి. అదే ఆనందం. నిజమైన బ్రతుకు! నా అనుభవం మీద చెబుతున్నాను. నువ్వూ ప్రాణానివి. నీకూ నేనంటే ఎంత ప్రేమైతెలుసు. అందుకే కోరుతున్నాను. ఆమె అందవికారాన్ని నీకు అందంగా. బంధంగా మార్చుకో. అందులోని హాయి నీ కర్ణమాతుంది.

అసలీ ప్రపంచంలో అందవిహీనమైనది, నిరుపయోగమైనది ఏదీ లేదు, మనందానిని సద్వినియోగ పరచుకోకపోతే తప్ప. ఆ అమ్మాయి నిన్ను ప్రాణప్రదంగా ప్రేమించగలదు. జీవితమంతా నీకు ఋణపడి ఉన్నానని కృతజ్ఞత చూపగలదు. నేను ఇదంతా ఎందుకు చెబుతున్నానో నీకిప్పుడు అర్థం కాదు. కానీ అర్థం చేసుకుందుకు ప్రయత్నించు. నీ అర్థాంగి హృదయంలో ప్రత్యేకమైన స్థానాన్ని ఎవరూ ఆక్రమించలేని స్థానాన్ని ఆక్రమిస్తావు. అందంగా లేనంతమాత్రాన

గాథా వళి :

మోతీలాల్ నెహ్రూ జలుబు

పండిట్ మోతీలాల్ నెహ్రూకు ఒకసారి తీవ్రంగా జలుబు చేసింది. ఖద్దరు రుమాలుతో ముక్కు తుడుచుకొనడంతో ముక్కు ఎర్రగా అయింది. ఒక స్నేహితుడు “జలుబు చేసిందా మోతీలాల్ జీ?” అని అడిగాడు.

“అవును. కానీ ఇది రెండు మూడు రోజుల్లో తగ్గిపోతుంది.” అన్నారు మోతీలాల్ నెహ్రూ.

“మీరెలా తెలుసు!” అన్నాడు ఆ స్నేహితుడు.

“గాంధీజీ రాజ్యంలో ఖద్దరు రుమాలుతో ముక్కు తుడుచుకొనడం వల్ల ముక్కు మాయమయేటట్లు జలుబు ఇంకా ఎలా వుంటుందయ్యా” అన్నారు మోతీలాల్ నెహ్రూ ముక్కు తుడుచుకుంటూనే.

—అల్లూరి అరుణ

చాళుకి హృదయమే వుండదనీ, వున్నా అది కూడా అందంగా ఉండదనీ రలలో కూడా భావించకు. నిజానికి అందరి హినుల తున్నంత ఆత్మ సౌందర్యం చురెప్పరికీ ఉండదు. తమ అనుభవం ద్వారా అందరినీ అర్థంచేసుకుని ప్రపర్తిం చడానికి ప్రయత్నిస్తారు వాళ్ళు. అందంగా ఉండని చాళుందరూ అలాగే ఉంటారని కాదు. జీవితంలో నువ్వైనా సుఖపడాలని, నాకు ఒక్కని ఆనందం నీకైనా దక్కాలని, మీ నవ్వుల జల్లులే నా ఆత్మశాంతని భావిస్తూ మనస్ఫూర్తిగా ఆశీర్వాదిస్తున్నాను తమ్ముడూ!”

ఇవన్నీ అన్నయ్య నాకెందుకు చెబుతున్నాడో నిజంగా అర్థంకాలేదు నాకారాత్రి. కానీ మర్నాడు అన్నయ్య నిద్రలేవలేదు. అప్పుడర్థమైంది అన్నయ్య మాటలలోని ఆంతర్యం! అన్నయ్య ఇంత పని చేస్తాడని నేను కలలోకూడా ఊహించలేదు. అన్నయ్య మాటలు మాత్రం నా హృదయంలో శాశ్వతంగా నిలిచిపోయాయి. “నిద్రమాత్రం మింగానని నాతో ఒక్కమాట చెప్పలేదే అన్నయ్య” అని అనుక్షణం నన్ను నేనే ప్రశ్నించుకుని, కుమిలిపోయేవాణ్ణి. సమాధానం లేని ప్రశ్న! కాని అన్నయ్య తన అనాకారి తనానికి ఎంత కుమిలిపోయాడో తలచుకుంటే ఇప్పటికీ అతని కళ్ళనిండా

నీరు నిండింది. “నీ ప్రశ్నల సమాధానం దొరికిందనుకుంటాను” చెప్పాడు.

“అబ్బ! రామనికోసం త్యాగం చేసే లక్ష్యజటుమారులన్నీమాట. కానీ అన్ని రోజులు నిద్రపోమ్మంటే నేను నిద్రపోను ముమా. అదీ మీరు ప్రక్కన లేకుండా” భర్త కన్నీరొత్తి ఆతన్ని సద్విచారాని చిలిపిగా అంది మీనా. పైకలా అంది కానీ మనస్సులో తన భావగారు ఎదురు గుండా ఉంటే చేతులెత్తి నమస్కరించాలనిపిస్తోంది. తన జీవితం బంగారు బాట కావటానికి మార్గదర్శకులు అయినకాదూ- అనుకోవటమేమిటి? చేతులు జోడించి, ఆకాశానికేసి చూసింది మీనా.

“ఇంతకూ అసలు కథ పూర్తవలేదు. అప్పుడు మీ చుట్టం ఒకాయన నిన్ను కలిసినీ గురించి చెప్పినట్లు నేనే....”

“ఆ కథ నాకు తెలుసురెండి” గర్వంగా అంది మీనా. ★

